

Artikel overgenomen uit het de Verbiest Koerier – augustus 2022

Verbiest Stichting-Leuven opgericht in Taiwan door Scheut & Chinese gelovigen voor samenwerking en uitwisseling met “het Chinese volk”

Jerome Heyndrickx cism

De Scheutisten volgden 90 jaar lang de “Prioriteitsoptie voor China” van stichter Verbist.

Theofiel Verbist stichtte de congregatie van Scheut (CICM) in 1862. In het eerste artikel van de statuten bepaalde hij dat de Scheutisten zouden evangeliseren “bij voorkeur onder het Chinese Volk”. Dit is wat wij noemen de CICM-Optie voor China. In de oorspronkelijke Latijnse tekst verwees stichter Verbist niet naar een land, maar naar het Chinese volk. 90 jaar lang (van 1865 tot 1955) waren er Scheutisten actief in heel het noorden van China, van Jehol & Binnen-Mongolië tot Gansu, Xinjiang (tot aan Yili), over een terrein van 4000 km. Het gebied was onderontwikkeld en er waren vrijwel geen wegen. Missionarissen reisden te paard, met de kar, op een ezel of op een kameel.

679 jonge missionarissen uit België en Nederland traden in de voetsporen van Verbist om in Noord-China te werken. Zij legden de basis voor de bisdommen Xiwanzi, Jining, Jehol, Chifeng, Suiyuan, Ningxia, Datong, Lanzou, Tianshui, Pingliang, Xinjiang. Het aantal katholieken in de regio steeg van 6000 naar 250.000. Aan de beroemde grootseminaries van Datong en Suiyuan studeerden 250 diocesane Chinese priesters af. Zij zorgden voor het beheer van deze bisdommen na het vertrek van de Scheutisten. Vier van hen werden tot bisschop gewijd en namen de leiding van een bisdom over.

Reizen in China was in die tijd niet gemakkelijk

Gezondheidszorg

De Scheutisten leefden tussen de mensen, op het platteland, en probeerden samen met hen in hun harde dagelijkse strijd hun levenssituatie te verbeteren. Zij droegen bij tot de verbetering van hun gezondheidstoestand. In 1921 nam pater Jozef Rutten cism het initiatief tot de bouw van een modern uitgerust ziekenhuis in Suiyuan (Hohhot) genaamd het Katholiek Ziekenhuis. Het had 150 bedden, een radiografieafdeling, een operatiekamer en een verpleegstersopleiding. Chinese artsen die in Shanghai waren afgestudeerd en zich verder hadden gespecialiseerd aan de Universiteit van Leuven (België) namen er samen met de ICM-zusters de leiding. Het was het best uitgeruste ziekenhuis van Binnen-Mongolië in een straal van 600 km, met een netwerk van lokale kleine gezondheidsposten, van waaruit missionarissen in de dorpen hun zieke gelovigen en niet-katholieke vrienden konden doorverwijzen voor speciale behandeling in Suiyuan.

Gezondheidszorg door de Zusters ICM

Onderwijs

Niet lang na hun aankomst begonnen de Scheutisten een netwerk van honderden lagere en middelbare scholen voor jongens en meisjes te ontwikkelen. Onderwijs aanbieden aan meisjes was in die tijd pionierswerk. Pater Rutten zette zich hiervoor actief in en werkte samen met lokale directeurs een leerplan uit. Hij begon een Normalschool voor de vorming van onderwijzers in Nanhaoqian. Hun initiatief in Ordos om scholen op te richten voor Mongoolse kinderen en onderwijs te geven in de Mongoolse taal, was in die tijd ongezien en historisch! Bisschop Gaspar Schotte ging naar Tianjin om zware drukmachines te kopen, die per trein naar Baotou werden vervoerd. Van daar werden de machines op pontons vervoerd om de Gele Rivier over te steken, en vervolgens op speciaal gebouwde ossenkarren geladen. Ossen hadden drie weken nodig om ze door het zand van de Ordos-woestijn naar de missie in Poro Balgasu te trekken. Daar zette bisschop Gaspar Schotte persoonlijk de pers op om de tientallen handboeken voor de Mongoolse taal, literatuur en geschiedenis te drukken, die de paters samen met Mongoolse onderwijzers hadden voorbereid. Die Mongoolse school was de enige in de hele regio. De school en de drukpers werden vernietigd door het leger in de jaren 1930-40.

Cartografie in Xiwanzi, onder leiding van P. J. Raskin cism

Landbouw

Het meest bekend is de bijdrage van de Scheutisten aan het eind van de 19de eeuw op het gebied van de landbouwontwikkeling. In het gebied van de Gele Rivier kochten ze tienduizenden hectares landbouwgrond, en legden honderden kilometers kanalen aan om de velden te irrigeren met het water van de Gele Rivier. Boeren werden uitgenodigd om in dorpen te komen wonen waar ze het land konden bewerken aan veel betere voorwaarden dan ze voorheen gewend waren. Deze onderneming werd beschouwd en geprezen als een belangrijke verbetering van de levensomstandigheden van de mensen in de hele regio. Het gigantische project langs de bocht van de Gele Rivier werd in de jaren 1920 aan de zorg van de regering overgedragen.

In Beijing richtte de congregatie de “Verbist Academy” op, waar beroemde, zelfopgeleide, cism-wetenschappers academisch onderzoek verrichtten. Sommigen gaven les aan de Fujen Universiteit, anderen werkten actief mee aan het onderzoek van Teilhard de Chardin. Weer anderen werden deskundigen in de Mongoolse en Chinese talen, in historisch en archeologisch onderzoek, geografie, filosofie, cartografie, ornithologie, Chinese religieuze kunst, architectuur enz.

Vol goede moed besloten de scheutisten naar China te gaan, in een tijd waarin het leven daar allesbehalve simpel was. Maar dit was hun persoonlijke keuze en zij aanvaardden er elke prijs voor te betalen. China werd hun zelfgekozen tweede vaderland waar zij hun hele leven bleven, sommigen zonder naar huis terug te keren. Ook hun ouders in België of Nederland keurden deze optie voor China van hun zoon goed en accepteerden die. 252 Scheutisten brachten hun hele leven in China door, stierven daar en werden er begraven. 88 van hen stierven zeer jong aan tyfus, sommigen slechts één of twee jaar na hun aankomst. Anderen lieten hun leven als martelaar of stierven tijdens de binnenlandse conflicten in China: 8 stierven tijdens de Bokseropstand, 12 stierven tijdens de communistische machtsovername in de jaren 1940-50.

(wordt vervolgd)